

Віддайте кесарю кесареве, а Богу Боже

Ключовий вірш: *«І відповів Ісус та сказав їм:
Віддайте кесарю те, що належить кесарю, а
Богу те, що належить Богу. І вони
дивувалися з Нього».*
Марка 12:17

Вибрані уривки з Писання:
Марка 12:13-17

Ми теж дивуємося мудрості та вченням Ісуса. Наш ключовий вірш став частиною розмовної мови в різних християнських країнах. Через два тисячоліття після того, як Ісус вимовив ці слова, вони все ще лунають як велика істина.

У контексті ключового вірша ми бачимо, як фарисеї та геродіани, які не любили одне одного, об'єдналися, щоб завести нашого Господа в пастку. Їхні слова були нещирими. «І послали до Нього декого з фарисеїв та геродіан, щоб завести Його в пастку в розмові. І вони прийшли та сказали Йому: Учителю, ми знаємо, що Ти правдивий і не зважаєш на чийсь думку. Бо Ти не зважаєш на зовнішність, а правдиво навчаєш Божого шляху. Чи законно платити податок Цезарю, чи ні? Чи маємо платити, чи не маємо?» (Марка 12:13,14). Їхні слова були лицемірними, глибоко вкоріненими в їхніх серцях. Вони ні на мить не вірили, що Ісус «правдиво навчав Божого шляху». Розуміючи їхні злі наміри, Ісус відповів: «Чому ви випробовуєте Мене, лицеміри? Покажіть Мені монету для податку. Тож

вони принесли Йому динарій» (Матвія 22:18,19). Той факт, що фарисеї та геродіани принесли Йому динарій, був ще одним доказом їхнього обману.

Єврейський шекель був монетою, якою сплачували данину на утримання храму. Денарій був римською монетою. Римський податок сплачувався в денаріях. Недоброзичливці Ісуса, маючи цю монету у своїх гаманцях і пропонуючи її замість шекеля, показали, що самі вірили в законність сплати данини Цезарю. Отже, їхні претензії були фальшивими.

Взявши монету в руки, Ісус підняв її, щоб усі бачили. Він запитав: «Чий це образ і напис?» Вони відповіли Йому: «Це Цезаря». Ісус відповів їм: «Віддайте Цезарю те, що належить Цезарю, а Богу — те, що належить Богу». І вони дивувалися з Нього. (Марка 12:16,17). Євангеліє від Матвія додає, що вони тоді «залишили Його і пішли своєю дорогою» (Матвія 22:22). Вони потрапили у власну пастку; їхній задум провалився і записаний як наочний урок для нащадків.

Як християни в сучасному заплутаному світі, ми стикаємося з питаннями, що викликають розбіжності щодо практики нашої віри. Протилежні філософії намагаються використовувати Писання, щоб підкріпити свою позицію. Коли нас тягнуть у багато різних напрямків, Христос і Його вчення залишаються нашим якорем. Давайте спочатку служити Богові, нашому Творцю. Давайте слідувати простим вченням Ісуса про любов до Бога та любов до ближніх. Давайте навіть любити наших ворогів! Ісус сказав: «Я кажу вам, хто слухає: Любіть своїх ворогів, робіть добро тим, хто вас ненавидить, благословляйте тих, хто вас

проклинає, і моліться за тих, хто вас зневажає. Тому, хто вдарить вас по одному щоку, підставте й інше. А тому, хто забирає ваш плащ, не відмовляйте й у сорочці» (Лука 6:27-29).

Золоте правило осяює своїм яскравим світлом шлях нашого щоденного життя. «Як хочете, щоб люди чинили з вами, так і ви чиніть з ними» (Лука 6:31). Давайте віддамо «Цезарю» те, що належить йому за законом, а Богу віддамо все, що належить Йому.